

COVID 19 - testovanie

Informácie ku plošnému testovaniu obyvateľov na COVID 19. Dočítate sa vo vloženéj prílohe novin.

Prečo to nejde, keď to musí ísť?

Ako (ne)triedime a kam putuje náš odpad. Prečítajte si na strane 3.

Učarovalo mu lietanie

Rozhovor s pilotom Martinom Nevidzanom. Viac sa dozvieme na strane 8.

Viazne rekonštrukcia kina Panorex?

Je to už rok, keď mesto muselo pristúpiť k uzatvoreniu kina Panorex z najmä bezpečnostných dôvodov. Odvtedy kino čaká na svoju revitalizáciu, možno sa niekomu zdá, že už pridlho.

Od rozhodnutia pustiť sa do rekonštrukcie niekdajšej pýchy mesta bolo potrebné vykonať mnoho posudzovaní budovy jednotlivými profesionálmi, aby bol dopodrobna zafinancovaný jeho stav, od ktorého sa mohol odraziť plán rekonštrukcie, rovnako ako architektonická štúdia o tom, ako bude zrekonštruované zariadenie vyzeráť a aké budú jeho funkcie.

Kino Panorex je stavba z obdobia 60. rokov minulého storočia. Hoci táto stavba nie je zapísaná v zozname pamiatok, ide o unikátny objekt, jednak funkciou – jedno z

prvých panoramatických kín na Slovensku, ale aj konštrukčným riešením – unikátnou lanovou konštrukciou strechy nad premietacou sálou. Z týchto dôvodov bolo potrebné k rekonštrukcii pristupovať so snahou zachovať vonkajší vzhľad objektu, jeho tvaroslovie, proporcionality.

Z funkčného hľadiska zostáva objekt kultúrno-spoločenským zariadením, avšak pôvodná primárna funkcia kina sa doplní o kultúrno-spoločenské funkcie, ako sú koncerty, divadelné predstavenia, malé javiskové formy, detské predstavenia, špecifické programy, tanečné, spevácke a dramatické programy a pod.

V kinosále sa zmení pomer medzi hľadiskom a pódium, ktoré bude zväčšené o cca 2,5 m smerom k hľadisku, navrhnuté je aj zvýšenie pódia o cca 35 cm oproti dnešku. Celková kapacita hľadiska sály bude

456 osôb.

Z dôvodu statického porušenia nosnej ocelevej konštrukcie strešného pláštá nad vstupným priestorom, sociálnymi priestormi a reštauráciou so zázemím, je potrebné pristúpiť ku kompletnej výmene nosnej stropnej konštrukcie.

Rekonštrukcia vo vnútorných priestoroch sa bude týkať výmeny nášlapných povrchov podláh vrátane podlahovej krytiny v kinosále a pódium, oprave vnútorných omietok a obkladov, výmeny zavesených podhládov, všetkých dverových otvorov a zárubní, výmeny okenných otvorov a presklených fasádnych stien, pričom sú v niektorých osadené vstupné dvere.

Technické vybavenie stavby pozostáva z rozvodov vody, kanalizácie, vykurovania, vzduchotechniky, elektrických rozvodov, rozvodov

slaboprúdu, technického vybavenia kinosály divadelnou technikou, merania a regulácie, ktoré sú potrebné k správnej prevádzke vykurovania a chodu vzduchotechniky.

V priestoroch objektu kina Panorex sa uvažuje ako s doplnkovou funkciou prevádzka reštaurácie a ďalšie administratívne zázemie.

V 9/2019 sme vypísali súťaž na zhotoviteľa projektovej dokumentácie pre stavebné povolenie. Začiatkom mája 2020 sme začali súťažiť zhotoviteľa ďalšieho stupňa PD - realizáčnej projektovej dokumentácie, V súťaži uspel projektový ateliér ArRea, spol. s r.o. z Trenčína. Hlavným inžinierom projektu „Rekonštrukcia kina Panorex v Novej Dubnici“ sa stal ing.arch. Miroslav Mlynček, autorizovaný architekt. Podkladmi pre vypracovanie projektovej dokumentácie pre stavebné povolenie a realizáciu stavby boli najmä Architektonická štúdia revitalizácie kina Panorex v Novej Dubnici z dielne ARCADIA corp. s.r.o., Dubnica nad Váhom (architekti Marián Antal a Simona Antalová, apríl 2019), statické posúdenie, geodetické zameranie, audit verejného osvetlenia, inžinierskogeologický a hydrogeologický prieskum, ale aj projekt stavby „Kino Nová Dubnica“ z novembra 1963. V septembri bol projekt dohodený a odovzdaný zadávateľovi – Mestu Nová Dubnica.

(pokračovanie na 2. strane)

Október - mesiac seniorov

Milí naši seniori, v mesiaci október si viac pripomíname, aké dôležité je vnímať to, že ste medzi nami.

Ľudia starší, skúsenejší, ktorí, ako sa hovorí, majú veľa odžití. Veľa úspechov ale i pádov, veľa prekonaní samých seba a učenia sa z vlastných chýb. To je to, čo si aj my v súčasnosti zažívame, a preto je pre nás užitočná vaša múdrosť, skúsenosti a životné poznanie.

Hlboko si vážime vašu starostlivosť, lásku, obety a námahy, ktoré ste prinášali a stále prinášate pre svoje deti, vnúčatá a celé svoje okolie.

Vnímame vaše radosti, ale i trápenia a bolesti, ktoré so sebou nesie jeseň života. Napriek rýchlemu životnému tempu sme tu pre vás a sna-

žíme sa opätovať vám lásku, vracat starostlivosť a prinášať istotu do vašich dní.

Tento rok je zvláštny a špecifický pre obmedzenia, ktoré všetci známe. Nemôžeme sa s vami stretávať toľko, koľko by sme chceli, čo je ťažké pre nás, ale najmä pre vás a často vám to spôsobuje pocit samoty a sklúčenosti. Je našim veľkým prianím, aby sa tento stav čo najskôr skončil, aby sme vás mohli navštíviť bez pocitu, že vás tým ohrozujeme.

Ďakujeme, že ste trpezliví a odhodlaní sa s touto situáciou popasovať.

Prajeme vám do ďalších dní pevné zdravie, pokoj, nevyhnutnú trpezlivosť a veselosť, ktorú tak radi vidíme na vašich tvárach.

Peter Marušinec

Slovko pre manželov

Dôvera v manželstve buduje vzťah slobody. Netreba druhého neustále kontrolovať, sledovať jeho kroky, aby neušiel z nášho náručia. Láska dôveruje, necháva slobodu. Sloboda dáva priestor pre osobné rozhodovanie, otvára človeka pre svet a nové skúsenosti a umožňuje, aby sa vzťah obohacoval. Takýmto spôsobom môžu manželia prežívať radosť zo zdieľania toho, čo prijali a zažili mimo rodinného kruhu. Vytvára sa priestor pre úprimnosť, priaznivosť.

Ak človek vie, že mu druhí dôverujú a cenia si dobro v jeho vnútri, ukáže sa taký, aký je, bez maskovania. Ak je podozrievaný, skrýva svoje tajomstvá, pády a slabosti a hrá sa niečo, čím nie je.

Štefan Wallner, SDB

PRIVÍTANIE DETÍ

Privítanie detí bude až v budúcom roku

Oznamujeme rodičom detí narodených po 1.9.2019, že ich privítanie Zborom pre občianske záležitosti, ktoré sa malo konať v priebehu roka 2020, bolo z dôvodu epidemiologických opatrení zrušené. Privítanie novonarodených detí sa uskutoční v roku 2021. Mestský úrad bude dotknutých rodičov formou pozvánky zaslanej na adresu informovať o nových termínoch. Ďakujeme za pochopenie.

i SLUŽBA OBČANOM

Počas dní, kedy vo väčšej miere navštevujeme cintoríny, je pre vás zabezpečená preprava autobusom. Kapacita v autobuse bude však obmedzená vzhľadom na protiepidemiologické opatrenia. Preto budeme ohľaduplní a prenecháme možnosť využiť tento minibus ľuďom so zníženou mobilitou. Nezapomnite na rúška a dodržiavanie opatrení.

Odchody autobusu:

Piatok 30.10.2020:

B1 – autobusová zastávka pri hoteli ELITE – Mierové námestie – cintorín Nová Dubnica a späť. Odchody v čase: 11.00 hod., 14.00 hod., 15.00 hod., 16.00 hod.

Sobota 31. 10. 2020:

B1 – autobusová zastávka pri hoteli ELITE – Mierové námestie – cintorín Nová Dubnica a späť. Odchody v čase: 10.00 hod., 10.30 hod., 11.00 hod., 14.00 hod., 14.30 hod., 16.30 hod.

Mierové námestie – cintorín Veľký Kolačín, Kultúrny dom – cintorín Malý Kolačín a späť. Odchody v čase: 15.00 hod., 16.00 hod.

Nedeľa 1.11.2020:

B1 – autobusová zastávka pri hoteli ELITE – Mierové námestie – cintorín Nová Dubnica a späť. Odchody v čase: 10.00 hod., 10.30 hod., 11.00 hod., 14.00 hod., 14.30 hod., 16.30 hod., 17.30 hod.

Mierové námestie – cintorín Veľký Kolačín, Kultúrny dom – cintorín Malý Kolačín a späť. Odchody v čase: 14.30 hod., 16.30 hod.

Pondelok 2.11.2020:

B1 – autobusová zastávka pri hoteli ELITE – Mierové námestie – cintorín Nová Dubnica a späť. Odchody v čase: 10.00 hod., 11.00 hod.

SODB SČÍTANIE 2±21 OBYVATEĽOV, DOMOV A BYTOV

Sčítanie v roku 2021 – asistenti sčítania

Obdobie, počas ktorého sa budú obyvatelia sčítavať, je od 15. februára 2021 do 31. marca 2021. Rozhodujúcim okamihom sčítania, na ktorý sa vzťahujú všetky údaje, ktoré obyvateľ vyplní, alebo poskytne, je polnoc zo štvrtka 31. decembra 2020 na piatek 1. januára 2021. V praxi to znamená, že ak sa narodí dieťa po polnoci 1. januára, nesčítava sa.

Obyvatel sa má prioritne sčítať sám vyplnením formulára pomocou počítača, tabletu, notebooku alebo mobilného zariadenia. V prípade, ak sa obyvateľ nemôže, nechce alebo nevie takto sčítať, bude sčítaný na kontaktnom mieste stacionárnym asistentom alebo mu asistent umožní použiť počítač, aby sa sčítal sám. Obyvatelia môžu aj telefonicky požiadať o mobilného asistenta, ktorý ich navštívi v dohodnutom čase a sčíta pomocou tabletu.

V závislosti od miesta výkonu ich činnosti budú teda pôsobiť stacionárni asistenti a mobilní asistenti. Asistentom sčítania (ďalej len asistent) môže byť fyzická osoba, ktorá má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, je staršia ako 18 rokov, je plne spôsobilá na právne úkony, ovláda slovenský jazyk, získala minimálne úplné stred-

né vzdelanie, je bezúhonná a spoľahlivá.

Asistent je povinný absolvovať školenie v termíne od 18. januára do 31. januára 2021. Absolvuje zároveň test, ktorý overí jeho základné vedomosti o elektronickom sčítaní obyvateľov a funkčnosti ESO. Po jeho úspešnom absolvovaní získa certifikát pre prácu asistenta. Bez certifikátu nebude asistentovi práca umožnená. Do funkcie bude vymenovaný primátorom mesta. Obdrží preukaz asistenta, manuál na prácu s informačným systémom, metodický pokyn, drobné komunikačno-propagačné predmety.

Stacionárny asistent vykonáva svoju prácu výlučne v kontaktnom mieste. Mobilný asistent vykonáva svoju prácu v teréne, návštevou obyvateľa, ktorý požiadal o asistované sčítanie. K dispozícii bude mať tablet so SIM kartou na hlasové a dátové služby. Asistent sčítania vykonáva svoje úlohy dňom zápisu do zoznamu asistentov sčítania. Má oprávnenie žiadať od povinnej osoby poskytnutie údajov podľa sčítacieho formulára na sčítanie. O tom, aké povinnosti majú sčítací asistenti a aké bude ich odmeňovanie, si povieme v ďalšom čísle NZ.

Dagmar Gregušová

Oprava živičných povrchov komunikácií v meste Nová Dubnica v roku 2020

Vedenie mesta Nová Dubnica každý rok vyčlení z mestského rozpočtu finančný balík na opravu asphaltových povrchov komunikácií v meste, na Miklovkách a v Kolačine a podľa naliehavosti stavu a frekvencie využívania vyberie úseky, ktoré sa v danom roku zrekonštruujú.

Víťazom v tohtoročnej verejnej súťaži na zhotoviteľa prác sa stala spoločnosť Doprastav, a. s. Bratislava. Táto realizovala opravy povrchov komunikácií v meste.

Jednou z nich bola ľavá strana cesty na Ulici Janka Kráľa. Nový povrch má plocha vo dvore bytového domu číslo

54, kde bolo taktiež vybudované zo zámkovej dlažby nové 11-miestne parkovisko a nové stojisko kontajnerov (foto 1).

Medzi bytovými domami súpis. čísla 7, 9 a 11 na Ulici SNP sme umiestnili kontajnery na nové stojiská, patriace k jednotlivým domom a nanovo bola vyasfaltovaná celá plocha vrátane jestvujúcich chodníkov. Na takto upravenej ploche boli vyznačené miesta pre parkovanie.

Pred bytovými domami č. 5 a 6 rovnako na Ulici SNP sme pozdĺžne parkovisko prerobili na šikmé, čím sa zvýšila kapacita a možnosť parkovania v tomto súbore. Nové lampy verejného osvetlenia zabezpečia komfort a bezpečnosť vo

večerných, nočných a skorých ranných hodinách. Ihrisko pri dome číslo 5 je od parkoviska oddelené novým plotom. Na oboch parkoviskách vzniklo po 12 parkovacích miestach vrátane vyznačeného miesta pre zdravotne znevýhodnených ľudí (foto 2).

Na Miklovkách bol položený nový asphaltový koberec na Ulici Boženy Němcovej a časti Okružnej ulice (foto 3).

Pred požiarou zbrojnicou v časti Kolačín (foto 4) minuloročné dažde tlakom poškodili časť komunikácie okolo kanalizačného poklopu. Aj toto poškodenie bolo tento rok odstránené.

Celková plocha takto opra-

vených a zrekonštruovaných povrchov komunikácií a parkovísk v meste predstavuje výmeru 6 381 m² a náklady dosiahli objem 178 913 Eur.

V budúcom roku nás čakajú práce na oprave parkoviska za bytovým domom 54 vedľa mestskej tržnice a oprava časti komunikácie na Hviezdoslavovej ulici.

Nakoľko je výsledok takto realizovanej opravy väčších, resp. ucelených plôch komunikácií efektívnejší a estetickjší ako oprava výtlkov, aj v roku 2021 budeme v tejto forme výmeny poškodeného asfaltu pokračovať.

Ján Krumpolec

1

2

3

4

Viazne rekonštrukcia kina Panorex?

(pokračovanie z 1. strany)

Ďalším krokom, ktorý nie je možné urýchliť, je verejné obstarávanie na zhotoviteľa diela, teda firmu, ktorá rekonštrukciu podľa projektu zrealizuje. Mesto túto súťaž o podlimitnú zákazku bez využitia elektronického trhovis-

ka (podľa § 112 a nasl. zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní) realizovanú prostredníctvom informačného systému elektronického verejného obstarávania začalo začiatkom októbra 2020, lehota na predkladanie ponúk je do 9. novembra 2020.

Výzva je zverejnená vo Vest-

níku verejného obstarávania č. 211/2020 z 09.10.2020 pod zn. 34527-WYP. Predpokladaná hodnota tejto rekonštrukcie je 2 097 091,90 Eur bez DPH.

A dokedy si teda musíme na vynovené kino počkať? Lehota na jej dokončenie prác je stanovená do 360 dní od

odovzdania staveniska, predpokladáme teda, že ak pôjdu práce podľa plánu, môžeme sa naň tešiť v decembri budúceho roka.

Ján Krumpolec

Naše mesto opäť zasiahli povodne

Pre zásah bolo treba viac ako 60 vriec s pieskom. (foto: K. Bašná)

Začiatok októbra, sprevádzaný stúpajúcimi hladinami povrchových a podzemných vôd, vyvrcholil v stredu 14. 10. v našom meste vybrežením Novodubnického potoka na plochu záhradkárskych osady pod čínskym múrom a do uličiek garáží na Topolovej ulici.

Keďže aj Kolačinský potok na Ulici Slobody a pod Kolačínom pod STK dosiahol takmer brehovú čiaru, po pol druhej poobede sa rozbehli záchranné práce a primátor mesta vyhlásil najvyšší III. stupeň povodňovej aktivity.

Spoľahnúť sme sa opäť mohli na členov dobrovoľného hasičského zboru Kolačín pod vedením ich náčelníka p. Lehotského, ktorí v počte 9 statných chlapov vrecovali piesok a stavali bariéry, aby sa potok nevyliadol na rodinné domy na Ulici Slobody, odčerpávali vodu z pivníc. Vrecia s pieskom boli uložené na breh potoka aj na Topolovej ulici pri garážach.

Pomáhali aj pracovníci spoločnosti TEKOS Nová Dubnica s.r.o., ktorí dovážali piesok a vrecia a spoločnosť SPARK-EX s.r.o. s bagrom a nákladným vozidlom na odvoz

zeminy z potoka. Na niekoľkých miestach bolo potrebné odvieť vodu z potoka na poľnohospodársku pôdu, aby sa zabezpečila ochrana majetku občanov mesta.

Situáciu na problematických úsekoch potokov a rigola sledovali zamestnanci mesta a MsP. Našťastie, nešlo o prívalové dažde, takže situáciu sa podarilo vyriešiť včas bez väčších následkov, za čo všetkým zúčastneným ďakujeme.

Katarína Bašná

Prečo to nejde, keď to musí ísť?!

Až polovica odpadov uložených na skládku môže byť využitá. (zdroj: internet)

Mám problém, veľký. Je mi záhadou, že v dnešnej dobe, keď už vďaka televízii, časopisom o životnom štýle, Adele Vinczeovej a fejsbúku (a teda v poslednom rade aj povinnosťou uvedenou v zákone) je TRIEDIŤ ODPAD moderné, „IN“, slušné, zodpovedné a správne a dokonca zlepšujúce karmu, sa nájdu osoby, ktorým je to ale že úplne šumafuk.

A netreba ich hľadať, je ich toľko, že stačí náhodne vybrať. Napríklad u nás v dome. Keď vidím, ktorí susedia bez zahanbenia vynášajú veľké vrecia s netriedeným odpadom do kontajnera, smutno mi je.

A najhoršie je, že triedenie väčšinou nemá „na háku“ chorľavý senior, ale mladí ľudia, mladé rodiny. To, kde sme, kam smerujeme, čo sme to tie naše deti naučili?! Prečo to tí ľudia robia? Či skôr nerobia? Majú málo informácií? Nečítajú tieto noviny? Bojím sa tých ďalších možností, tak sa radšej rýchlo sústreďujem na tie informácie.

Čo sa deje s odpadom, ktorý som nevytriedil/la?

V súčasnosti nikto nemávné čarovným prútkom a zmesový odpad nepremení na cukrovinky. Čarovný princ. Smetiarske auto ho vyvezie priamo na skládku odpadu. Je to síce legálny, ale najhorší spôsob, kam s odpadom. Odpad sa vrstvi do uternej jamy v zemi, postupne sa zasýpa. Rozkladá sa stovky rokov, plasty aj tisícky rokov za vzniku mnohých zdraviu škodlivých látok. Raz za čas nejaká skládka horí, lebo sa v nej rýchlo zahriali niektoré odpady. Aj po zatvorení skládky by si nikto z nás asi na tejto ploche záhradku nezakladal, že? Množstvo odpadu, ktorý leží zapracovaný v skládke odpadu, mohlo byť využité pri recyklácii na nové výrobky...

My, Novodubničania, využívame skládku v Dubnici

nad Váhom a v Lednických Rovniach, ukladáme každoročne vyše 2000 TON odpadu (2200t v roku 2019). Keby všetci obyvatelia triedili papier, plast, sklo, kovy, tetrapaky, nedajbože aspoň v rodinných domoch kompostovali odpad zo zelene, bolo by toho skládkovaného odpadu o polovicu menej.

Takže, netriedením odpadu zhoršujeme naše lokálne životné prostredie a do budúcnosti vytvárame environmentálnu záťaž, s ktorou sa raz budeme musieť vysporiadať.

Čo sa deje s odpadom, ktorý som vytriedil/la do kontajnera na zber plastov/kovov/papiera/skla/tetrapakov?

Odpad, ktorý sme v domácnosti vytriedili a vhodili do kontajnera na triedený zber, odvezie smetiarske auto na zberný dvor, kde sa odpad ešte dotrieduje, lisuje a pripravuje sa na odovzdanie spracovateľom.

Sklo po miernom dočistení putuje do sklárni v Nemšovej, papier po pretriedení na kartóny (tie lisujeme) a mäkký papier odpredávame prostredníctvom obchodníkov do papieri – nielen do Ružomberka, ale aj do Poľska. Kovy dotriedujeme na hliník a železo, plechovky lisujeme, predávame prostredníctvom obchodníkov európskym železiarňam.

Najviac sa potrápime s plastami, keďže plastov je veľa druhov – polypropylén (PP), polyetylén (PET), polystyrén (PS), HDPE, atď... Na triediacej linke ich triedime za množstvo druhov, snažíme sa z plastových odpadov vytriediť čo najviac materiálu, ktorý odovzdávame na ďalšie spracovanie – niektoré bezplatne, niektoré za odplatu.

Len nevhodné prímesi a nadmerne znečistené dopady putujú ako odpad z triedenia na skládku. Je škoda, že v domácnostiach vytriedujeme len malú časť takýchto

využiteľných odpadov – 100 t plastov, 200 t skla, 330 t papiera, 50 t kovov, 12 t tetrapakov, 45 t elektroodpadu – oproti 2000 t netriedených odpadov uložených na skládku, je to menej ako polovica.

Polovica Novodubničania netriedi odpad! Zmeňme to!

Stačí málo – chcieť. Alebo je to veľa? Aj v jednoizbáku sa dá triediť. Namiesto jedného koša treba mať aspoň dva – jednu nádobu na plast, oveľa väčšiu ako na zvyškový odpad, na ktorý treba tú druhú. Na papier odporúčam drevenú debničku od banánov vloženú v kuchynskej linke – papiera z letákov, novín, zošitov či iných obalov z potravín sú predsa čisté, aj sa dobre skladujú. Sklenú fľašu vynesie pribežne, na plechovky a kovové vrchnáky stačí vrecko (ja ho mám v debničke s papierom).

Systém sa zorganizovať dá, nestojí to veľa, len pohnúť rozumom a vybrať si svoj najvhodnejší model.

Vyšší level triedenia odpadov je zbierať aj kuchynský bioodpad – surové šupy, vrecka z čajov, menšie papieriky, ohryzky z ovocia, piliny od škrečka či mačacej toalety sa veľmi dobre dajú skompostovať. Pri rodinných domoch a na záhradkách by to už mal robiť každý, obyvateľov bytoviek to ešte len čaká. Keďže kompost sa pri rozklade zahreje na vyššiu teplotu, nemusíme sa báť, že by výsledok nebol hygienický. Samozrejme, do kompostu nepatrí varená strava.

Novodubničania, buďte k prírode aj voči sebe ohľaduplní, rešpektujte zdravý rozum a zákony a TRIEĎME ODPAD!

Katarína Bašná

JESENNÉ ZVOZY KONÁROV

IBV Miklovky, Dlhé diely a Kolačín - zvoz konárov

Dátum vývozu	Deň vývozu	Ulice a čísla domov
23. 11. 2020	pondelok	Okružná, garáže Okružná, Puškinova, Pod Dubovcom, Krátka
24. 11. 2020	utorok	L. Štúra, A. Sládkoviča, L. Svobodu, J. G. Tajovského, J. Kollára, Kvetná, Májová
25. 11. 2020	streda	M. Kukučina, Gagarinova, Pod Bôrikom, M. Gorkého, J. Jesenského, Partizánska, L. Podjavorinskej, Lipová, Slnecná, Javorová, Dubová, Dlhé Diely
26. 11. 2020	štvrtok	Svätoplukova, J. Nerudu, M. Benku, B. Němcovej, Strážovská, Svoradova, Odbojárska
27. 11. 2020	piatok	Ostatné ulice v Kolačine – Slobody, Nová, Družstevná, Farská, Pod Húštikom, Medové lúky

Prosíme, dodržiavajte:

Konáre vykladajte 1 deň pred termínom odvozu narezané na kratšie časti (do 1 m dĺžky), budú sa nám ľahšie nakladať. Konáre neviažte drôtom, robí problém pri štiepkovaní. Môžete ich previazať prírodným špagátom. Nevykladajte iný odpad! Prispejete tak k rýchlemu odvozu a lepšej čistote priestranstiev pred domami. **Ďakujeme!**

Jesenný zvoz konárov zo záhradkárskeho osád

Oznamujeme členom záhradkárskeho osád, že jesenný zvoz konárov zo záhradkárskeho osád sa uskutoční:

5. 11. 2020 (štvrtok): ZO č. 1 za Dynamikom, ZO č. 2 pri bývalom SPP, ZO č. 3 pri bývalej požiarnej zbrojnici, ZO č. 4 nad cintorinom.

6. 11. 2020 (piatok): ZO č. 5 pri Termonove, ZO č. 6 Kaňová, ZO č. 7 Markovica - Kolačín, ZO za Tekosom pri Dlhých dieloch.

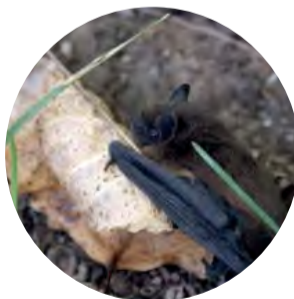
Konáre vykladajte 1 deň pred termínom odvozu narezané na kratšie časti (do 1 m dĺžky), budú sa nám ľahšie nakladať. Konáre neviažte drôtom, robí problém pri štiepkovaní. Možno ich zviazať prírodným špagátom. Žiadame záhradkárov, aby konáre vložili na dohodnuté miesta – pri vstupe do ZO najneskôr v deň zvozu do 7.00! **Ďakujeme za dodržanie čistoty a poriadku v okolí ZO.**

OREZÁVAŤ STROMY BUDEME NA JESEŇ

Oznamujeme občanom, ktorí čakajú na orez stromov, ktoré sme im počas roka sľúbili vykonať, že ich realizácia bude v priebehu októbra a novembra 2020. Po vykonaní orezov nebezpečných stromov a sľúbených odôvodnených orezov drevín, ktoré výrazne tienia alebo sa dotýkajú striech budov, pristúpime aj k hlavovým rezom častí alejí na Ulici J. Kráľa a Hviezdoslavova. Orezávať budeme v rozsahu pridelených finančných prostriedkov.

Oddelenie životného prostredia MsÚ

A opäť sú tu netopiere

Ako aj po iné roky, aj teraz, koncom leta, prichádzajú na návštevu do vchodov a bytov, pre väčšinu z nás nevítaní hostia – netopiere.

V Sadoch Cyrila a Metoda 16/11 to bola večernica malá (po latinsky Pipistrellus pipistrellus). Obyvatelia vchodu nahlásili ich výskyt na oddelení ŽP, takže sme so sieťkou na ryby (už tretí rok je to sieťka na netopiere) vykonali odchyt týchto tajuplných poletujúcich myšičiek.

Pri akcii sa zúčastnili aj obyvatelia vchodu, ktorí si

zažili rýchly let týchto malých stíhačiek. Poletovali hore-dolu po vchode, ale ich orientačné schopnosti sú dokonalé, takže nikdy nenarazili do steny či odchytávačov. Cca 7 netopierikov bolo odchytených a v krabiciach presunutých a vypustených pri potoku pod Novou Dubnicou. Ukrývali sa v úzkych vetracích štrbinách, ktoré zo špájz bytov ústia do vchodu.

Čo robiť, keď sa do bytu/vchodu prisťahuje „družstvo“ netopierov?

Ak ich teda ako spolubývajúcich nechceme, musíme ich vypustiť von. Cez noc, keď sú aktívne a chcú loviť, treba dokorán otvoriť okná a nadržaným zatvoriť, aby nevlitli naspäť.

Ak máme odvahu a pevnejšie rukavice - prípadne sieťku ako ja, môžeme ich skúsiť počas dňa, keď spia, opatrne chytiť (nezmačkať!) a vyniesť von niekam pod krík do tieňa.

Pár dní a nocí potom netreba veľmi otvárať okná, lebo sa môžu vrátiť...

Ak ich je veľa, nevieme si s nimi rady, kontaktujte nás na oddelení ŽP na mestskom úrade, alebo Správu CHKO Strážovské vrchy a zabezpečíme odborníkov na riešenie tohto problému.

Určite nechytajme netopiere bez rukavíc – môžu pohryzť, ani ich nasilu nevyfahujme zo špár, či zo zle prístupných priestorov, aby sme ich neporanili.

Netopiere sú užitočné

Keďže sú hmyzožravé, pohlcujú množstvo komárov a všelichého bzučiaceho. Tým, že lovia v noci, prestriedajú dennú „šichtu“ vtákov, a lovia hmyz aktívny v noci. Príroda to má super zariadené, že?

Katarína Bašná

Srdečný pozdrav Novodubničanom

Účinkovanie orchestra na festivale dychových orchestrov v Dolnom Benešove. (foto: M. Zimerman)

V našom meste ešte stále nacvičuje novodubnický dychový orchester a mažoretky. Naposledy sme mali príležitosť zahráť si na verejnosti pri príležitosti fašiangového sprievodu mestom a fašiangovej oslavy v priestoroch Amfik Pubu.

Tento rok mal byť pre nás - čo sa účinkovania týka - rokom hojnosti. Všetko sa však odložilo a musíme dúfať, že lepšie časy ešte prídu. To, že neúčinkujeme, ešte neznamená, že nenacvičujeme. Hudba i tanec si vyžadujú pravidelnú prípravu a neustálu tvorivú prácu. Pokiaľ to situácia bude dovoľovať, budeme sa aj naďalej stretávať a pripravovať sa na lepšie časy.

Je na mieste pochváliť sa, že dva zájazdy sme predsa len absolvovali. A síce do Českej republiky do mesta Dolní Benešov a do Ostravy. Dychový orchester v Dolnom Benešove vznikol v tom istom roku ako náš v Novej Dubnici a podarilo sa mu to, čo nám nie - oslavíť hudbou a tancom 45. výročie svojej existencie. Sú to naši dobrí priatelia a tešíme sa tiež na ich návštevu na oslave nášho 45. výročia, aj keď

to pravdepodobne bude až v budúcom roku. Dúfame!!!

V roku 2019 sme absolvovali 14 vystúpení a tento rok to boli iba spomínané dve. Na medzinárodný festival FIJO Cheb, na ktorom sa ako jediný zástupca zo Slovenska zúčastňujeme už od čias zakladateľa orchestra pána Štefana Baláza.

Pripravujeme nové kostýmy pre dievčatá a tiež exkluzívne doplnky oblečenia pre orchester. Bez finančnej podpory mesta Nová Dubnica a ďalších sponzorov by sme takúto dôležitú položku, akou je atraktívne oblečenie dievčat, nedokázali zrealizovať. Úprimne ďakujeme mestu Nová Dubnica a všetkým sponzorom za poskytnuté finančné prostriedky, ktoré spolu s vlastnými využívame tiež na cestovanie a pri našich vystúpeniach. Tešíme sa, že nové oblečenie využijeme už na tohtoročnom vianočnom koncerte, ktorý sa tradične koná na Zlatú adventnú nedeľu. Ďakujeme za trvalú podporu všetkým našim priaznivcom a veríme, že sa opäť budeme stretávať tak, ako v minulosti.

Antonín Maděra
dirigent DOM

Venušky relaxovali

Relax, oddych, regenerácia tela i duše. V tomto duchu sa niesol týždenný relaxačný pobyt v kúpeľoch Vyšné Ružbachy, ktoré pre svoje členky zabezpečil výbor Klubu Venuša.

Ďakujeme mestu Nová Dubnica za poskytnutie finančnej dotácie, ktorú sme použili na krytie časti nákladov spojené so zabezpečením relaxačného pobytu v kúpeľoch Vyšné Ružbachy v termíne od 30. augusta do 4. septembra 2020.

Zároveň ďakujeme všetkým, ktorí nám poslali dve percen-

tá z dani z príjmov. Finančná podpora nám pomohla pri zakúpení zdravotných pomôcok, ako napr. prsné náhrady, podprsenky, plavky, ručné návleky či parochne.

Tieto zdravotné pomôcky nám pomôžu ľahšie prekonať spoločenské, rodinné a psychické bariéry. Bez tejto pomoci by sme všetko to pekné, čo sme prežili a čo je pre nás tak významné, nemohli uskutočniť.

K. Tinková
(foto: M. Jungová)

Leto 2020 v saleziánskom oratku

Napriek obmedzeniam sme prázdniny využili naplno.

Aj tento mimoriadny „koronový“ rok sme počas leta v novodubnickom Saleziánskom oratóriu – mládežníckom stredisku, pripravili pre deti a mládež tradičné podujatia.

Obmedzenia našťastie nikoho neodradili. Začali sme Letným zážitkovým mládežníckym táborom v Belušských Slatinách, kde sme strávili nezabudnuteľný týždeň plný zážitkov. Druhý prázdninový týždeň účastníci a ich starší animátori z Novej Dubnice prežili spolu s Mojžišom. Počas tábora sme mali možnosť priblížiť si tento starý príbeh prostredníctvom rôznorodých aktivít a hier. Vyskúšali sme si postaviť mesto, prežiť piesočnú búrku, stali sme sa otrokmi, Izraelitmi i Egyptanmi, prežili sme 12 egyptských rán, absolvovali sme náročný pochod, pri ktorom poniektorí skoro „dušu vypluli“, vyrobili sme si zlaté teľa, zmerali si sily počas „Jayizat misr alkubraa“ (Veľká cena Egypta) tak, ako to zažil kedysi izraelský národ, a aj čosi navyše. Okrem toho, animátori a saleziáni nezabudli ani na duchovnú časť programu. Počas tábora mnohí prekonali osobné hranice a zdolali množstvo výziev.

Po krátkej regenerácii sa skupina mladších animátorov

odobrala do krásneho prostredia severnej časti Bielych Karpát, kde zažili svoje prvé duchovné cvičenia v Pastoračnom centre sv. Vendelína v Zubáku. Išlo o duchovné sústreďenie, ktoré je významným prostriedkom pre osobnostný rozvoj (nielen) mladého človeka. Zamyslenia, ticho, uvažovanie v krásnej prírode, osobná i spoločná modlitba, zhodnotenie uplynulého obdobia, zdieľanie osobných skúseností a zážitkov, vytvorenie si plánu na ďalší rok či životného projektu, je veľmi účinnou spirítoterapiou.

Na konci prázdnin 120 detí zažilo nádherný príbeh Levieho kráľa. Celkovo 35 animátorov pripravilo pre deti ďalší nezabudnuteľný týždeň plný množstva ponúk na vytváranie nových priateľstiev, či upevňovania tých starých. Krátke divadielka z príbehu, súťaže, aktivity, tvorivé dielne, mestská hra, celodenný výlet v okolitých lesoch s časťami náučného chodníka pri Luborči, zamyslenia, modlitby, sv. omša, toto všetko pomáhalo deťom, aby spolu so Simbom a jeho kamarátmi pamätali na to, kto sú.

V úvode septembra sa aj najstarší animátori, poväčšine vysokoškôláci, utiahli do už spomínaného krásneho Zubáku na ich pravidelné ka-

ždoročné duchovné cvičenia. Tentoraz okrem iného uvažovali na tému „láska“, vychádzajúc z biblických textov knihy Pieseň piesní a prvého listu svätého apoštola Pavla Korinťanom, konkrétne o slávnom Hymne na lásku.

Partia starších animátorov obdivovala nádhery našich veľhôr.

No a 11. - 13. 9. sa uskutočnil Animátorský výlet. V piatok sme sa stretli na vlakovej stanici v Trenčianskej Teplej, odkiaľ sme pokračovali rýchlikom do Popradu a odtiaľ na chatu do Kvetnice. V sobotu sme sa Tatranskou električkou dostali na zastávku Popradské Pleso, odkiaľ sme turistiku začínali. Cieľ bol jasný. Pre väčši-

nu to boli Rysy, najväčšia klasika Vysokých Tatier. Ostatní, ktorí si netrúfali ísť až na Rysy, sa na rázcestí nad Žabím potokom odpojili a vybrali sa na Hincove plesá. Všetci nakoniec úspešne dosiahli svoj cieľ, obdivovali nádhery naši veľhôr a úspešne sa vrátili späť na chatu. Na druhý deň ráno bolo treba trochu zregenerovať sily. A kde inde by sa to dalo lepšie ako v aquaparku? A tak sme po raňajkách a omši navštívili aj AquaCity v Poprade. Prežili sme skvelé 3 dni a tešíme sa na ďalšie spoločné akcie.

Sme vďační Bohu za nádherné strávené leto a úvodný mesiac nového školského roku. Naše podakovanie patrí všetkým animátorom - dobrovoľníkom, ktorí viaceré z týchto aktivít pod vedením saleziánov pripravili a uskutočnili. Tieto podujatia sa mohli uskutočniť aj vďaka fi-

nančnej podpore mesta Nová Dubnica a dotácii Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR „Programy pre mládež 2014 - 2020“, ktorú administruje IUVENTA - Slovenský inštitút mládeže.

A. Čierna / M. Michalenko
(foto: D. Slotík / M. Vančo)

Na slávnostnú chvíľu si väčšina detí aj mladých bude musieť počkať

Deti zo Spojenej školy sv. J. Bosca počas svojho veľkého dňa. (foto: J. Klánková)

V sobotu 26. septembra sa v Kostole sv. Jozefa Robotníka uskutočnila odložená

slávnosť prvého svätého prijímania detí zo Spojenej školy sv. Jána Bosca v Novej

Dubnici.

Slávnosť viedol farár don Bohumil Piešťanský, ktorý je od 1.7. novým členom miestnej komunity Saleziánov don Bosca, ktorá spravuje miestnu katolícku farnosť. Veľká vďaka patrí triednym učiteľkám, učiteľom náboženstva, rodičom, príbuzným a všetkým ostatným, ktorí pod vedením pána farára pripravili peknú slávnosť, ktorou sa deti viac priblížili k tajomstvu Božieho života a odtiaľ môžu z neho čerpať vo sviatosťiach zmierenia a Eucharistie.

Deti a rodiny zo zvyšných

novodubnických škôl musia na tento okamih ešte počkať, nakoľko súčasné okolnosti oddialili ich naplánovanú slávnosť z 10. októbra na prvý možný termín po opätovnom uvoľnení opatrení.

Podobne táto situácia zasiahla aj mladých, ktorí sa pripravovali na prijatie sv. birmovania. Slávnosť sa z 18. októbra taktiež presunula na prvý možný termín po opätovnom uvoľnení opatrení.

M. Michalenko

Svetové úspechy našich mladých reportérov

Reportérka Miška na „druhej strane mikrofónu“. (foto: M. Janičík)

Mladí reportéri pre životné prostredie je celosvetová súťaž, do ktorej sa zapája zhruba 40 krajín sveta a tisíce mladých ľudí, ktorým ekológia nie je cudzia.

Študenti zo Súkromnej základnej školy mali po minulých rokoch so svojimi prácami obrovský medzinárodný úspech a ich prvé miesta v rámci celosvetového kola dokonca minulý rok ocenila aj prezidentka Slovenskej republiky Zuzana Čaputová.

Tento ročník súťaže sa kvôli celosvetovej pandémie však tvoril veľmi ťažko. Práve v tých najťažších jarných mesiacoch museli žiaci tvoriť svoje súťažné príspevky buď úplne samostatne, alebo museli ukázať veľkú mieru kreativity, aby svoje práce do súťaže dokončili. Žiaci sa preto zamerali najmä na aktuálne témy, ktoré

súvisia s koronavírusom. Žiačky Radka Lamačková a Mirka Mrišová vo svojom článku a fotografiách upozorňovali na problém so zvýšenou spotrebou polystyrénových obalov na jedlo, ktoré so sebou pandémie priniesla. Ich článok s názvom „Dobrá chuť, planéta“, zabodoval v rámci národného kola, kde získal druhé miesto a fotografia Radky Lamačkovej k tejto téme zase získala tretie miesto. Medzinárodná porota Mladých reportérov sa rozhodla v rámci celosvetovej súťaže vytvoriť kategóriu, ktorá oceňuje práce venované práve aktuálnej pandemickej situácii. Do kategórie s názvom YREstayhome boli teda prihlásené aj práce Radky Lamačkovej a Mirky Mrišovej. A v rámci tejto špeciálnej kategórie získali druhé miesto na svete.

Ďalšie študentky šiesteho

ročníka Sofia Sláviková a Michela Danišová sa rozhodli venovať sa environmentálnym dopadom zateplovania bytových domov polystyrénom. Dievčatá sa rozhodli natočiť reportážne video, v ktorom sa zamýšľajú nad tým, prečo pri zateplovaní niektorých domov poletuje do okolia „biely polystyrénový sneh“ a pri iných stavbách tomu tak nie je. Upozornili tak na problém, ktorý so sebou prináša nevyužívanie ekologických materiálov pri obnove bytových domov. Ich video vzbudilo rozruch nielen v rámci národného kola, ktoré vo svojej vekovej kategórii vyhrali. Ale zaujalo aj medzinárodnú porotu v celosvetovom kole. Reportáž Sofie Slávikovej a Mišky Danišovej vybrali medzi víťazné práce zo 16 000 prihlásených príspevkov od 275 000 študentov z celého sveta. Ich snahu

ocenili tretím miestom v rámci ich kategórie.

Program Mladí reportéri pre životné prostredie je viac ako len súťažou. Žiaci sa počas roka vzdelávajú na špeciálnych workshopoch. Dostávajú sa na miesta, na ktorých je vidieť výrazný zásah človeka a predovšetkým sa učia, že sa nemusia báť komunikácie s úradmi. Až časom sa ukazuje, že žiaci, ktorí boli zapojení do tohto programu v jeho začiatkoch, v programe zotrvávajú aj v dospelosti, vzdelávajú ohľadom životného prostredia aj ostatných či využívajú médiá pre verejné komunitné projekty.

Tie slúžia v prospech nás všetkých. Typickým príkladom je napríklad projekt Doprava na Považí Michala Mazánika a Jonáša Štepitu, ktorý na internete pomáha ľuďom zorientovať sa v dopravných novinkách a informáciách v našom regióne. Nemenej zaujímavý projekt je aj podcast s názvom Z kaviarne, ktorý tvorí bývalý tím mladých reportérov Tamara Eliášová, Michal Mazánik a Mária Jánošíková. V týchto audiorozhovoroch sa autori venujú aj ekológii a úspechom ľudí prevažne z nášho okolia, ktorými chcú ostatných inšpirovať.

Projekt Mladí reportéri pre životné prostredie má teda veľký zmysel. Preto budú žiaci Súkromnej základnej školy aj naďalej prispievať svojimi prácami do národného kola a veríme, že aj budúci rok sa podarí úspešne reprezentovať Novú Dubnicu a Slovensko.

Marek Janičík

Upečte si domáci chlieb, je to jednoduchšie, ako si myslíte

My – tím bezobalového obchodu Trnka sme sa veľmi tešili, že sa spolu stretáme na workshopoch o kváskovaní. Pripravili sme si pre vás zaujímavé stretnutie s Petronelou Burianovou, veľa praktických rád, spoločné zdieľanie skúseností, skvelú súťaž o najoriginálnejší, najzaujímavejší kváskový chlieb, slaný či sladký kváskový dobrotu. No, tak ako na mnoho iných podujatí, aj na toto si budeme musieť ešte nejaký čas počkať. Ako náhradu sa chceme s vami podeliť o radosť z upečenia vlastného kváskového chleba.

Som certifikovaná pekárika, a kváskovaniu sa už venujem dlhší čas. Tak, ako kedysi dostávali nevesty kvások od svojej matky do vienka, aby mohli zasýtiť svojho manžela a svoju často početnú rodinu, aj dnes je pečenie s kváskom pomerne rozšírené a kvások sa ocitol v mnohých domácnostiach. Nasledujúci recept je vhodný aj pre začiatočníkov, s cestom sa veľmi dobre pracuje. A že nemáte kvások? Ak náhodou nemáte kamarátku či susedku, ktorá by sa oň s vami podelila, zastavte sa u nás v obchode Trnka a určite niečo vymyslíme.

Do kváskovania a do pečenia, priatelia! Pevne verím v skoré stretnutie a želám každému z nás pevné zdravie. Budme bezobaloví a vráťme sa k tradíciám, my v Trnke vám s tým radi pomôžeme.

Gertrúda Cibulková

Chlieb pre začiatočníkov

Rozkvas:

75g ražná chlebová múka

75g studenej vody

1 polievková lyžica kvásku

Všetky ingrediencie zmiešame v miske a necháme 9 -12 h kysnúť (vždy sa riadime tým, aký aktívny kvas doma máme a akú teplotu máme v domácnosti)

Cesto:

rozkvas / 260g studenej vody / 500g pšeničnej chlebovej múky T650 / 25g olivového oleja / 20g himalájskej soli

Zmiešame všetko okrem himalájskej soli a necháme odstáť 30 minút. Potom pridáme soľ, cesto dobre vymiesime a necháme kvasením zdvojnásobiť objem. Tu sa neriaďte časom, ten je len orientačný. U mňa cesto kvasilo skoro 4 h. Je dôležité, aby jeho objem bol dvojnásobný. Potom cesto vyklopíme na dosku (nepodsypeme ho múkou, dobre sa s ním pracuje aj bez toho) a stočíme do škrobom vysypanej ošatky. Ak nemáte ošatku na chlieb, môžete použiť aj misku vysypanú škrobom, ale do budúcnosti vám radím ošatku si zaobstarat. Opäť počkáme, pokým cesto vykvasí do plnosti ošatky (u mňa to bolo 2,5h). Pečieme pri teplote 250°C 10 minút so záparou (to znamená, že okrem plechu s chlebom vložíte na dno rúry iný plech so šálkou vody). Po 10 minútach rúru stíšime na 200°C, vyberieme záparu a chlieb pečieme ešte 20 min. Správne upečený chlebič znie duto, keď naň zospodu zaklopeme. Vyberieme a necháme vychladnúť na mriežke.

Tip: do cesta môžete pridať semenka, alebo rozmixovanú zeleninu z nedelného vývaru.

Európsky deň jazykov

Uhádnete, z ktorého štátu prichádzame? (foto: Dominika Jantová)

Európsky deň jazykov v Spojenej škole

Začiatok školského roka na našej škole už tradične patrí veľmi úspešnému projektu Deň európskych jazykov, ktorý sa tento rok konal v pozmenenej forme kvôli epidemiologickej situácii. Nič to však nezmenilo na tom, s akým nadšením, vynaliezavosťou a kreativitou žiaci zmenili svoje triedy na rôzne krajiny sveta. V porovnaní s ostatnými rokmi, žiaci a študenti boli netradične vo svojich triedach a komisia sa po vkro-

čení do tried ako švihnutím čarovného prútika dostala na druhý koniec zeme.

V priebehu dopoludnia sme sa mohli ocitnúť vo Fínsku a obdivovať polárnu žiaru, zahráli sme si hokej v Kanade, ochutnali vynikajúce tradičné jedlá všetkých krajín, zatancovali si írsky národný tanec, stretli vlka a zajaca v Rusku, ponorili sa do histórie Švédska a nakoniec sme sa ocitli medzi pyramídami v starovekom Egypte, stretli sme Kleopatru a Tutanchamóna.

Krásne modely pamiatok, ktoré charakterizujú jednotlivé krajiny. (foto: Janka Kaniaková)

Komisia mala neľahkú úlohu vybrať tých najlepších. Napokon v kategórii ZŠ 1.miesto získala Tercia, (Írsko), 2.miesto 7.AZŠ (Kanada), 3.miesto 8.AZŠ (Nórsko). V kategórii SŠ prvé miesto získala II.AG-Sexta (Egypt), 2.miesto I. ATL (Švédsko). Ďakujeme všetkým zúčastneným študentom, že sme sa aj takýmto spôsobom mohli dostať do rôznych zákutí sveta a ponoriť sa do jedinečnej atmosféry krajín našej zeme.

Marta Jancovková

Európsky deň jazykov v ZŠ na Ulici J. Kráľa

Na našej škole sme si tento deň pripomenuli projektovou prácou žiakov 2.stupňa, ktorí preukazovali svoju šikovnosť a tvorivosť pri stavbe modelov známych budov a pamiatok. Nasledne bolo ich úlohou odprezentovať v cudzom jazyku, čím sú tieto stavby významné. Všetky práce boli vystavené v priestoroch školy. Pozrieť si ich môžete aj na stránke školy.

Janka Kaniaková

Štvrtáci v Euromeste

Štvrtáci zo ZŠ sv. Jána Bosca majú za sebou náročné, no zároveň veľmi krásne obdobie. Aj keď školský rok začal len nedávno, stihli už zozbierať kopec pozitívnych zážitkov.

Hneď po týždni chodenia do školy sa spolu s pani učiteľkami zbalili a vycestovali do Euromesta. Že také mesto na mape Slovenska nie je? Nevádi, štvrtáci tam cestu poznajú a radi sa tam vracajú.

Vítal ich tradične dobre naladený Huhňo so svojou partiou usmiatej starostov. Po týždňovom pobyte plnom hier, športu, cukrovej vaty, po výprave na hrad Červený Ka-

meň, návšteve Sokoliarskeho dvora Astur a troške učenia sa, odchádzali deti domov unavené, ale veľmi šťastné.

Cesta domov tiež nebola žiadna nuda. Autobus zaparkoval pod Jaskyňou Driny a po mierne náročnom výstupe cez lesnú cestičku deti absolvovali jej prehliadku. Sprievodkyňa detí pochválila za ich disciplinovanosť a nerušený priebeh (netušila, že deti skôr do polnoci tancovali na diskotéke a zmáhala ich únava). Spiatocná cesta rýchlo ubíhala a niektoré deti si v autobuse stihli aj pospať.

Jana Klánková

Dôstojný pán Jozef Sliepka oslávil slávnostnou sv. omšou 25. výročie svojej kňazskej vysviacky. (foto: P. Jelínek)

Oslava výročia pastorácie Jožka Sliepku

Dňa 3. októbra dôstojný pán Jozef Sliepka, osobnosť Novej Dubnice, oslávil slávnostnou sv. omšou 25. výročie svojej kňazskej vysviacky.

Len 25 rokov? Mnohí môžu položiť túto otázku. Odpoveďou sú - útrapy a nesplnené životné ciele v čase, keď bol na vrchole svojej mladosti, v rozkveti duchovnej zrelosti a múdrosti - takmer na konci štúdia teológie.

Komunistický režim však tieto vznešené duchovné posolania nielen potupil, ale doslova aj zlikvidoval. Vdp. Sliepka bol pred ukončením štúdia teológie, keď spolu s ostatnými nádejnými či už vysvätenými kňazmi museli všetko zanechať a nastúpiť najprv na základnú vojenskú službu, alebo ísť robiť ako pomocné technické prápory-PTP, vo vojenských uniformách, a to až na 39 mesiacov.

V roku 1953 dostal prácu v ZŤS Dubnica n/Váhom a keďže medzi jeho osobitné talenty patrí okrem cudzích jazykov - ovláda nemčinu, francúzštinu, ruštinu, latinčinu a liturgickú gréčtinu - aj hra na hudobné nástroje: klavír, organ, husle - a podniky si museli vtedy zakladať folklórne súbory, stal sa primášom-huslistom v tamojšom hudobno - tanečnom súbore STAVIN. A to sa mu stalo osudným, pretože sa tu zalúbil do príťažlivej tanečnice, ktorú si neskôr zobral za manželku a ona mu dala troch vydarených synov, ktorí ho potešili skvelými vnučkami a vnukmi. Teda aj táto kapitola jeho života ho obohatila o ďalšie poznanie, ktoré ako kňaz potom uplatnil najmä pri udeľovaní sviatostí zmierenia. Manželka mu však po ťažkej chorobe zomrela a on zostal na všetko sám.

Pánboh však aj teraz pri

ňom stál a všetko sa Jožkovi podarilo úspešne zvládnuť. A nastal čas dokončiť započaté Bohumilové dielo - štúdium na teologickej fakulte, posledný ročník. A on opäť naplnil svoj veľký cieľ, keď v júni 1955 sa stal diakonom a 1. októbra toho istého roku bol vysvätený za kňaza.

Ako 68-ročný sa stal kaplánom vo Varíne, o rok neskôr správcom farnosti v Hornej Porube, odkiaľ sa potom v roku 2002 vrátil domov, do Novej Dubnice na dôchodok, nie však na odpočinok, pretože každú nedeľu vysluhuje sv. omše pre dôchodcov. Teraz, v období pandémie, poskytuje sviatosť zmierenia aj doma tým, ktorí ho o to požiadajú.

Obetavý kňaz, vynikajúci kazateľ, milosrdný a chápací spovedník. Ale tiež milujúci otec, láskavý dedko, človek, ktorý hudbe nielen rozumie, ale vie ňou potešiť malé či veľké audítorium ešte vo veku,

keď nám, oveľa mladším, drevenejú prsty a pri speve často zlyháva hlas.

Aj keď to pre nezainteresovaných neznie vierohodne, stále je reč o tom istom človeku, o našom priateľovi Jožkovi Sliepkovi.

Jeho životný príbeh by si zaslužil pútavý román na pokračovanie, v ktorom sa striedajú bolesti, kríže, nádeje, no nad tým všetkým jedno úžasné poznanie - Boh svojich verných nikdy neopustí.

„Jožko, v mene farníkov N. Dubnice a Kolačina ďakujeme Bohu za to, že si. Tebe ďakujeme za vzor dôvery v Boha a života naplneného múdrosťou, aktivitou, skromnosťou, láskou a porozumením. Nech ťa ešte dlho sprevádza Božie požehnanie.“ (Z príhovoru Ing. Milana Horta pri uvedenej slávnostnej sv. omši.)

Irena Štofaničová

Kým spomienky nevyblednú (spomienky Novodubničanky Ruženy Hromádkovej)

Pokračovanie článku z augustového vydania Novodubnických zvestí)

Mojim najobľúbenejším obchodom sa stali Lahôdky. Ponúkali kvalitné rýchle občerstvenie a ja som tento obchod milovala. Šírila sa z neho neuveriteľne príjemná a jemná vôňa kakaa. Tú predstavu čarovnej, pre mňa priam rozprávčkovej vône mám doteraz v živých spomienkach. Pred začatím vyučovania sa sem mnoho detí chodievalo naraňajkovať.

Ale aj veľa obyvateľov mesta si lahôdky obľúbilo a tiež sem radi chodili na raňajky, či desiatu. Predajňu otvárali včas ráno a po celý deň, tam bolo veľa ľudí - dospelákov, no najmä detí. Za pár drobných ste sa mohli dosýta najesť. V ponuke bolo každý deň čerstvé pečivo. Obyčajné rožky, zvonku chrumkavé a vnútri jemné, slané rožky, lupačky, sladké rožky bez plnky i plnené, šatôčky s výbornou marmeládou, pletenky a k tomu to čerstvé husté voňavé pravé kakao, teplé sladké i nesladené mlieko, studené mlieko bez šupky, lebo pani Hollá, či Tuchyňová nám ju dali dole. Voňala aj biela káva z pravej Melty a ovocný čaj. Proste výber, ktorý ma vždy ohromil. Okrem toho tam bolo dostať zemiakový, parížsky šalát a chutný hutný šalát z tresky, ktorý som od malička milovala. Neobsahovali umelé dochucovadlá, farbivá, či rôzne prímеси kvôli trvanlivosti. Boli vždy čerstvé, kvalitné a vynikajúce. Na výber sa nám ponúkali rôzne obložené chlebičky, aj chlebičky s nátierkami a neskôr pre nás naozaj atraktívne ruské vajcia. No to kakao a čerstvé pečivo boli najlepšie.

Námestie sa postupne obsadzovalo. Obchody, v ktorých boli vedúci predajní dlhšie roky, začali ľudia familiárne volať podľa ich mien. Tak napríklad, keď sa povedalo

„idem ku Lacovi“, znamenalo to mäsiarstvo, „ku Galčíkovej“ - obuv, „k Černajovi“ - potraviny, „k Jožke“ - detský a kojenecký textil, „ku Nižňanskej“ - cukráreň, ku „Kosáčovej“ - klenoty, „ku Smolkovi“ - mototechna, „k Schulzovej“ - nábytok a podobne.

Na „fronty“ pred obchodmi sme boli zvyknutí. Zástupy ľudí pred jednotlivými predajňami sa objavovali často. Čakali sme na nedostatkový tovar akým bolo napríklad južné ovocie pred sviatočnými dňami. Banány, pomaranče, mandarínky, hrozienka, ale niekedy aj na vajcia, na mäso, či toaletný papier. No a

Alebo také krasokorčuľiarky. V zimnom období sme mali totiž možnosť korčuľovať sa v priestoroch letného kina, ktoré sa premenilo na ľadovú plochu. Väčšina detí sa korčuľovalo na kvintákokoch - to boli také pevné topánky a na nich špeciálnym kľúčikom upevnené korčule. Ale potom prišli do predajne obuvi biele dievčenské topánky s perfektnými korčuľami, aké nosili krasokorčuľarske hviezdy a pre chlapcov sa stali módnym hitom „kanady“ - topánky, čo mali obuté hokejisti. Ach, to boli pred obchodom obuvi rady...

V spomienkach mi utkv

vom na to všetko hľadeli ako primrznuté. No, poviem vám, že sme tam strávili možno aj dve hodiny, opreté o stĺp a pozorovali sme ho, čo robí. Pred našimi očami dokázal z bál látok doslova vyčarovať na figurínach nádherné večerné šaty, pánsky oblek, na zemi vlny ako na mori, nebeské pozadie, no proste úžas. Až neskôr sme sa dozvedeli, že to bol pán Smaha, aranžér, ktorý sa venoval úprave výkladov v našom meste dlhý čas. A napríklad aj v malom výklade galanterie vytvoril z gombíkov, zipsov, z farebných špuľiek, hodvábných nití, stužiek, lemovačiek a ozdobných kra-

opäť vraciame. Kto mal, navliekal na rukoväte „bužírky“ - plastový obal na káble, aby sa s nákupom nezarezávali do dlaní. No kto nemal, napríklad tak, ako ja, pomáhala som si vreckovkou, ktorou som rukoväte uchopila.

Pri spomienke na vreckovky ma napadlo, že dámske a detské vreckovky boli pestrofarebné a mali krásnu obrázkovú potlač. Pretože ich predávali aj v mamičkinom obchode a ona mi dovolila za pár halierov raz za čas si nejakú kúpiť, urobila som si z nich zbierku. Niektoré vreckovky sa mi dochovali dodnes. Hrala som sa s nimi ja, potom moja dcérka a neskôr aj

lo, ľudia si ich dávali opravovať, ale mnohí domáci majstri si veľa vecí dokázali opraviť aj doma. Remeslá vtedy prekvitali.

Moji rodičia patrili medzi prvých obyvateľov mesta a zažili jeho ťažké začiatky. Pokiaľ neboli urobené ulice, museli po daždi znášať útrapy blata a bahna. Dokonca spomínali, že sa im viackrát prihodila situácia, keď ranný autobus do práce museli tlačiť až na hlavnú cestu, lebo kvôli veľkému bahnu nemohol prejsť a oni sa museli do práce dostať.

Aj keď sa sťažovali, lebo častým javom bolo, že nešla elektrina, či netiekla voda, priložili ruku k dielu a dobrovoľne pomáhali pri jeho budovaní a skrášľovaní. Upravovali ihriská, chodníky, cesty, sadili prvé stromy, kríky, kvety, siali trávniky a nám sa tak postarali o zeleň, ktorá dnes v mnohých mestách chýba.

Milujem naše mesto. A aj keď som si na 5 rokov „odskočila“ bývať do víškov na kopanice, opäť som sa sem vrátila. Vyrástla som tu, prežila detstvo i mladosť, bývali tu moji rodičia, bývala som tu ja s rodinou a v súčasnosti tu býva moja dcérka a aj moji vnuci. Je to už štvrtá generácia našej rodiny, ktorá si Novú Dubnicu zamilovala a ja tu žijem už šesťdesiat rokov.

Mestečko je mladé, no už píše svoju históriu. Rozrástlo sa. Aj stromy vyrástli i deti dospeli a ja som veľmi rada, že v ňom žijem. Krásu môjho mesta si vážim a nachádzam stále nové pohľady na jeho zákutia a okolie. Kiežby aj ďalšie generácie dokázali oceniť jeho klud, nádherné zelené parky, veľa detských ihrísk, čistotu a dobré bývanie, odkiaľ nie je ďaleko zájsť do kúpeľov, za históriu a kultúrou a vrátiť sa do pokojného domova.

Ružena Hromádková

samozrejme na nedostatkový tovar.

Spomínam si na časy, keď sme stávali v radoch na módnny hit - rifle. Nebolo veľa z čoho vyberať, všetky boli rovnaké, stačilo, keď sa nám ušla správna veľkosť. Alebo ďalší výstrelok - šušťáky. Plášte zo šušťavého materiálu, ktoré chcel mať každý. Predávali sa po jednom kuse, aby ho dostalo čo najviac ľudí. Alebo gumené farebné čižmičky. Tuším ani nezáležalo na farbe, len aby neboli čierne a aby to bola správna veľkosť.

ešte jeden nevšedný zážitok. S kamarátkou sme rady chodili na námestie poprechádzať sa pod podlúbim a zisťovať, čo je nové. A pri jednej takejto prechádzke, keď sme došli na koniec až k metrovému textilu, dnešná pizzeria Vega, zrazu sme zbadali, ako sa v jednej z výkladných skriň otvorila časť zadnej bielej parapety a do priestoru výkladu vošiel pán v bielom plášti, čiernych okuliaroch a v ponožkách. Položil na zem bál látky, postupne tam nosil ďalšie, pribudli nahaté figuríny a my sme s údi-

jok fantastické útvary a rôzne zaujímavé obrazce.

Nakupovali sme do sieťok, ktoré naše mamičky doma vo veľkom háčkovali. Vymýšľali rôzne tvary a veľkosti. Najskôr ich háčkovali z priadze, zo zvyškov vlny a neskôr z chemlonu. Tie sa dokázali rozťahovať aj na 5 kg zemiakov. Tie ženy, ktoré mali doma šijací stroj, poslali tašky z rôznych zbytkov látok, a tak sa začali objavovať všelijaké zaujímavé, kreatívne a originálne kúsky. Dnes sa k nim konečne po dlhom čase obdobia igelitiek

moja vnučka.

Okrem námestia sa obchody začínali rozširovať aj do iných častí mesta. Malé potraviny, zeloce, opravy televízorov, pračiek, vysávačov, krajčírskych dielničiek, ale aj oprava odevov - zužovanie, skracovanie, výmena zipsov, oprava obuvi, fotograf, opravovňa áut a rôzne iné služby. Po čase postavilo mesto tzv. dom služieb, kde sa mnohé z týchto opravovní koncentrovalo a presťahovalo.

V tom čase sa kupoval tovar na viac rokov. Výrobky boli kvalitné a ak sa niečo pokazi-

i SÚPISNÉ ČÍSLA

Vyzdvihnite si tabuľky so súpisnými číslami

V mesiaci jún mesto Nová Dubnica pristúpilo k oprave nezrovnalostí v číslovani budov a v časti Kolačín pridalo stavbám orientačné čísla.

Vyzývame tých vlastníkov nehnuteľností v časti Kolačín, ktorým bolo pridelené nové orientačné číslo a ešte si ho nevyzdvihli, aby tak urobili do konca novembra na Oddelení výstavby, územného plánovania a dopravy MsÚ počas stránkových hodín oddelenia (každý utorok je na oddelení nestránkový deň). Kontaktná osoba, ktorá zabezpečuje odovzdanie tabuliek je p. Kováčiková (hlavným vchodom, č. dverí 123).

V zmysle zákona je každý vlastník budovy povinný mať viditeľne označenú budovu tabuľkou so súpisným číslom a tabuľkou s orientačným číslom, ak je určené. Stavebník tiež zabezpečuje pripevnenie a údržbu tabuľky s orientačným číslom na vlastné náklady.

L. Kováčiková

i DÔLEŽITÁ INFORMÁCIA

Plaváreň a športová hala sú zatvorené

Mnohí občania si už automaticky mesiac október spájajú s otvorením krytej plavárne. Tešili sa, že v nastupujúcich zimných mesiacoch budú môcť tráviť svoj voľný čas aj na plavárni a tým posilňovať imunitný systém. Hlavne v dnešnej dobe, keď imunita zohráva dôležitú úlohu v boji s vírusovým ochorením. Opak je pravdou, mesto Nová Dubnica na základe rozhodnutia vlády odborníkov a hlavného hygienika oznamuje občanom, že plaváreň, ale aj športová hala bude až do odvolania uzatvorená.

Pavol Pažitka

i UPOZORNENIE

Opatrenia voči šíreniu afrického moru ošípaných

Regionálna veterinárna a potravinová správa Púchov z dôvodu vážnej situácie v šírení afrického moru ošípaných a nedostatočného dodržiavania opatrení voči šíreniu afrického moru, žiada všetkých chovateľov ošípaných o dodržiavanie nasledujúcich opatrení:

- 1) Občanov, ktorí nemajú chovy registrované v Centrálny evidencii hospodárskych zvierat, žiadame, aby tak urobili a do 23.10 zaslali vypísané registračné tlačivo, ktoré je možné stiahnuť na stránke plemenárskych služieb alebo je k dispozícii na odd. ŽP MsÚ Nová Dubnica.
- 2) Zákaz skrmovania potravinových odpadov.
- 3) Vylúčiť kontakt medzi domácimi ošípanými s ošípanými z iných chovov a diviakmi.
- 4) Vylúčiť kontakt chovateľa so všetkými časťami jatočného tela diviakov.
- 5) Vlastník ošípanej by mal pri vstupe a výstupe z maštale prijať primerané hygienické opatrenia (prezliekanie, prezúvanie, dezinfekčné rohože s aktívnym dezinfekčným prípravkom – chlóramin, vápno...).
- 6) Žiadny kontakt s ošípanými v priebehu 48 hodín po loveckej činnosti/aktivitách.
- 7) Žiadne neoprávnené osoby nesmú vstúpiť do chovných priestorov, to isté platí aj pre dopravné prostriedky.
- 8) Dodržiavať povinnosť hlásenia domácej zakálačky ošípanej na RVPS Púchov minimálne jeden pracovný deň vopred.
- 9) Nie je povolené držať v chove žiadne prasnice alebo kance používané na reprodukciu.
- 10) Maštale by mali byť zabezpečené proti vniknutiu iných zvierat (hlodavce, psy, mačky).
- 11) Neodkladne informovať Regionálnu veterinárnu a potravinovú správu Púchov alebo súkromného veterinárneho lekára o každej zmene v správaní zvierat (napr. znížený príjem krmiva alebo poruchách zdravotného stavu, ako zmeny farby kože, hnačka, zvracanie, celková slabosť).

Spomienky a smútočné podakovania

Ján Habšuda

S tichou spomienkou k tvojmu hrobu chodíme, pri plameňoch sviečok sa za teba modlíme. Osud ti nedoprial s nami žiť, ale v našich srdciach budeš stále žiť. 4. októbra bolo 10. výročie, čo nás navždy opustil vo veku nedožitých 88 rokov náš milovaný manžel, otec, dedko a pradedko Ján Habšuda. S láskou a úctou spomína manželka Anna, synovia Pavol a Ján s rodinami, dcéra Jarmila a ostatná rodina.

František Bernacký

Posielame pozdrav do neba, otecko náš drahý, pre teba. Spomienku tichú dnes pošlať ti chceme, objat ťa a povedať ti, ako veľmi ťa milujeme. Dňa 29. októbra uplynie 15 rokov, čo nás opustil náš milovaný František Bernacký. S láskou spomína manželka, dcéry, vnúčatá a zať. Kto ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku.

Ján Češko

Dňa 21. októbra uplynulo 14 rokov, odkedy nás opustil náš milovaný otec, dedko a pradedko Ján Češko. S láskou, úctou a bolesťou v srdci spomínajú dcéra Jaroslava a syn Ján s rodinami. Kto ste ho poznali, venujte mu, prosím, tichú spomienku.

Michal Šimor

Dňa 9. októbra sme si pripomenuli 10. výročie odchodu do večnosti nášho drahého manžela, otca a deda Michala Šimora. S úctou a láskou naňho v modlitbách spomínajú manželka, dcéra a syn s rodinami.

Peter Forgáč

Ten kto ťa poznal, spomenie si, ten, kto ťa mal rád, nikdy nezabudne. Dňa 31. októbra uplynie 13 rokov od smrti nášho drahého Petra Forgáča. Za spomienku ďakuje smútiaca rodina.

Martin Doktor

Odišiel si cestou, kde každý ide sám, len brána spomienok zostáva dokorán. Dňa 4. novembra si pripomenieme 10. výročie úmrtia syna a brata Martina Doktora. Ďakujem za tichú spomienku všetkým, ktorí na neho nezabudli. Mama Justína, brat Patrik a ostatná rodina.

Mária a Anton Lipovskí

Ako ticho žili, tak ticho odišli, skromní vo svojom živote, veľkí vo svojej láske a добрôte. 31. októbra uplynie rok, odkedy nás navždy opustila mama, babka, prababka Mária Lipovská a 17. augusta uplynulo 27 rokov, odkedy nás navždy opustil otec, dedko a pradedko Anton Lipovský. Kto ste ich poznali, venujte im spolu s nami tichú spomienku. S láskou spomínajú dcéry s rodinami.

Vincencia a Pavel Chabadovci

S hlbokým smútkom oznamujeme, že dňa 21. septembra uplynuli dva roky, čo nás opustila mama, babka a prababka Vincencia Chabadová a 27. novembra uplynú dva roky, čo nás opustil otec, dedko a pradedko Pavel Chabada. S láskou spomínajú deti, vnúčatá a pravnúčatá. Kto ste ich poznali, venujte im, prosím, tichú spomienku.

Jožko Kafúnek

Ak sa opýtate dlhoročných Novodubičanov, kto bol v histórii mesta jeho charakteristickou postavou, som presvedčená, že mnohí z nich povedia, že to bol Jožko Kafúnek. Vždy dobre naladený, elegantne upravený zhovorčivý predavač hrebíčkov na rohu Mierového námestia.

Jozef Kafúnek sa narodil 27. marca 1925 v Hlohovci manželom Katke a Michalovi Kafúnkovým. Pochádzal z piatich súrodencov. Vyučil sa vo Svite a potom aj pracoval ako pradiar. Neskôr pracoval ako predajca látok. V päťdesiatych rokoch prišiel pracovať do Dubnice nad Váhom, kde pracoval ako technik. Ako člen ZV-ROH sa aktívne zapájal do organizovania spoločenských akcií a kultúrnych programov v Novej Dubnici, kde býval. Organizoval obľúbené letné pionierske tábory, venoval sa amatérskej divadlu, rôznym kultúrnym akciám MsÚ, robieval Mikuláša, recitoval básne a ako dôchodca predával kvety na námestí v Novej Dubnici, kde ho poznali nielen domáci, ale aj ľudia zo širokého okolia. Sám seba označoval ako PhDr. – predavač hrebíčkov v drobnom. Bol sčítaný, rád cestoval po svete, zbieral obrázky, bol veselý a zábavný človek, obľúbený medzi priateľmi, dôchodcami a tiež deťmi. V roku 2000 vážne ochorel, požiadal, aby mohol dožiť svoj život v svojej sestry Jožky a netere Nelky v Hlohovci, kde dňa 28. októbra skončil. V týchto dňoch si teda pripomíname 20. výročie jeho úmrtia. S láskou na neho spomína nielen jeho rodina, ale aj Nová Dubnica.

M. Cepková / Petra Hrehušová / foto: P. Jelínek

Ako si spomínate na pána Kafúnka?

(Alenka:) Spomínam si na neho ako na veselého elegána, ktorý s radosťou a nadšením predával kvety. Tanečným krokom sa priblížil k zákazníkovi a uhladeným spôsobom sa mu prihovril. Mal vždy upravené, bohaté vlnité vlasy a oblečenie „ako zo žurnálu“. Často pripomínal postavu z Kálmánovej operety s neodmysliteľným farebným ručníčkom, či už okolo krku alebo v hornom vrecku saka.

(Janko:) Na pána Kafúnka mám pekné a milé spomienky. Poznal som ho nielen ako predavača kvetín, ale aj ako ochotníka – herca, prevažne usmiatého a ochotného prehodit pár vtípných a trefných slov či viet. Spýtal sa na zdravie, ako sa darí, ako sa máte...svojím obľúbenkyňiam občas venoval karafát...len tak... asi z lásky ku kráse... Mne osobne takíto ľudia, ako bol pán Jozef Kafúnek v meste chýbajú.

(Jani:) Teraz s odstupom času by som povedala, že to bol tak náš novodubnický Schöne Náci, vždy galantný, upravený elegán, ktorý sršal dobrou náladou. Ako deti sme sa na neho pozerali začudova-

ne, možno nám bol až vtípný, lebo sme jeho postoj nechápali, ale čo by sme dnes dali za viac takých „pánkov“, čo nás potešia galantným pozdravom, milým slovom alebo kvetinkou.

(Evka:) Jožko Kafúnek to bol pán predavač, veď sa vyučil u Baťu. Nebol len predavač, ale aj zabávač, vedel osliviť každého, starých aj mladých. Málkotoré dieťa, idúce okolo, odišlo bez hrebíčku, vždy sa našiel kvietok s kratšou stopkou, ktorý mu daroval. A keď nebolo, tak vyrobil. Moja rodina a aj susedia máme na neho dobré spomienky a na Pamiatku zosnulých ho neobídeme a zaspomíname na spoločné veselé časy. Zhodli sme sa so susedmi, že tak, ako v Bratislave majú sochu Schöne Náciho, na mieste, kde predával kvety, by mohol mať Jožko bustu s karafátom.

(Katka:)Pre mňa boli nezabudnuteľné jeho krátke veršičky, ktoré vykrikoval, keď predával Novodubnické zvesti „Pisala mi Gina Lolobrigida, že iné noviny ako Novodubnické zvesti ani nečíta!“ a podobne. Mal ich veľa, bol originálny. Hlasujem za jeho bustu na rohu námestia, kde predával.

Správa o stave mestského rozhlasu

Už niekoľko mesiacov monitorujeme vzrastajúci počet sťažností na poruchy Mestského rozhlasu v našom meste. Vzhľadom na zastarané technické zariadenie mestského rozhlasu a v dôsledku častých porúch, a aj vzhľadom na vynakladanie nemalých finančných prostriedkov na údržbu súčasného rozhlasu, mesto Nová Dubnica hľadá spôsob, ktorý by nahradil zastarané zariadenie, alebo aj samotné hlásenie v mestskom rozhlase. Vzhľadom na finančnú náročnosť tohto projektu, mesto neustále hľadá finančné zdroje na jeho riešenie.

Rekonštrukcia mestského rozhlasu by pozostávala z vybudovania nového moderného vysielačieho a riadiaceho pracoviska na Mestskom úrade, ktoré by bolo bezdrôtovo prepojené s jednotlivými časťami mesta. V súčasnosti mesto pokrýva približne 80 rozhlasových hniezd. Cena jedného sa pritom pohybuje okolo 500 €. Veríme, že sa nám podarí túto situáciu doriešiť k spokojnosti občanov a aj mesta. Ku koncu roka by mesto chcelo dotestovať mobilnú aplikáciu na oznamy mestského rozhlasu pre telefóny s operačným systémom Android a iOS a nasadiť ju v praxi začiatkom roka 2021. O ďalšom postupe Vás budeme vopred informovať v novinách a na webstránke mesta. Miloš Toman

Novodubničan, ktorému učarovalo lietanie

(foto: Juraj Uhlár, Dalibor Gonda, Slovak Flying Team)

Navigačné lietanie a letecká rally, letecké športy, v ktorých sa spája pilotovanie, navigácia a presnosť do jedného celku. Disciplíny, kde nie je dôležité byť najrýchlejší a kde najzaujímavejšie a divácky najatraktívnejšie momenty sú záverečné pristátia po navigačnom lete, pri ktorých veľakrát tuhne krv v žilách a kde sa pilot s lietadlom musí čo najpresnejšie trafiť do vymedzeného priestoru na pristávacej dráhe letiska. Reprezentácia Slovenska v tomto športe v minulom roku dosiahla vynikajúce výsledky na svetovej úrovni. Vicemajster sveta v „Air Navigation Race“ za rok 2019, pilot, navigátor a profesionálny kapitán virtuálneho pilota Martin Nevidzan nám porozprával o jeho úspechoch a lietaní.

Martin, od úspechu tvojej posádky na Majstrovstvách sveta v ANR v portugalskom Santa Cruz v roku 2019 ubehol takmer rok, skús nám povedať, čo ti druhé miesto na svetových majstrovstvách prinieslo.

Určite to bolo pre nás všetkých veľké prekvapenie. S mojim navigátorom Milanom Mrázikom sme vôbec nešli do Portugalska s tým, že chceme vyhrať a dosiahnuť na „bedňu“. Išli sme v prvom rade lietať, zbierať skúsenosti a zdokonaľovať sa. Dobrý výsledok sa nám podaril vďaka tomu, že sme sa zlepšovali každým vzletom. Každý let od prvých tréningových, až po súťažné boli lepšie a lepšie. Počas samotnej súťaže sme vycítili príležitosť dostať sa na popredné miesta. Bolo potrebné zabráť a letieť bez zbytočnej penalizácie. Ostatné posádky sa dostali do upozornenia v karanténnom stave po lete, čo bolo pre nás veľké plus a to sme využili. Prvé dve posádky zo semifinále postupovali do finále a my sme boli prví z nich. Bola

to veľmi dobrá štartovacia pozícia pred finále, dodalo nám to s Milanom sebavedomie a pocit, že máme na to, aby sme sa umiestnili na popredných miestach v záverečnom hodnotení. V Portugalsku sme boli ako tím a ako tím sme aj bojovali, čo bolo veľmi dôležité. To je ten hlavný rozdiel medzi národnými a medzinárodnými súťažami, že doma bojujeme ako jednotlivci, respektíve jednotlivé posádky, na medzinárodných súťažiach musíme mať tímového ducha a bojovať ako jedno družstvo. Tímová hra prináša ovocie, a to je úspech. A samozrejme aj my sme boli tí, na ktorých sa tak trochu usmialo i šťastie.

Tento rok lietaniu a organizácii akýchkoľvek leteckých súťaží nepraje. Ako vidíš ty navigačné lietanie a rally do budúcich rokov? Čakajú nás v budúcnosti zaujímavé súťaže, podujatia aj so slovenskou účasťou?

Plány sú stále a sú rovnaké, aj napriek obmedzeniam spôsobeným pandémiou. Všetky tohtoročné súťaže sa posúvajú o rok, čiže majstrovstvá sveta v rally v Juhoafrickej republike tohto roku sa posúvajú na rok dvetisíc dvadsať jedna a tak isto aj svetový závod v presnom lietaní vo Francúzsku znova zostáva na tom istom mieste, iba sa posúva o rok neskôr a my ako Slovak Flying Team, čiže reprezentačné družstvo Slovenska chceme byť pri tom, zúčastniť sa, odlietať čo najlepšie a dosiahnuť vynikajúce výsledky.

Ako je to s lietadlom, používate na súťaži svoje lietadlá alebo si ich prenajímate?

Všetko vychádza z toho, kde a ako ďaleko sa súťaž koná. Pokiaľ letíme v rámci strednej Európy, používame vlastné lietadlá, na vzdialenejších miestach mimo dolet bežných športových lietadiel si ich vo väčšine prenajímame. Najlepšie je však, keď je možnosť lietať na „mašine“, ktorú človek pozná, s ktorou má čo to odlietané a natrénované. Prenajaté lietadlo je vždy veľké prekvapenie a má to občasne značný vplyv na konečné výsledky a umiestnenie.

Má Slovensko a Slovak Flying Team ambície a možnosti zopakovať podobný výsledok ako bol ten tvoj minuloročný?

Určite áno, máme šikovný a ambiciózný tím pilotov, navigátorov, manažérov a ostatných členov. Okrem nášho skvelého umiestnenia v Santa Cruz máme za minulý rok aj ďalšie výborné umiestnenie z Majstrovstiev sveta v presnom lietaní na letisku Castellon v Španielsku, odkiaľ Janko Šabla mladší priniesol krásnu, zaslúženú, striebornú medailu, diplom FAI a stal sa zároveň prvým vicemajstrom sveta v individuálnej súťažnej disciplíne presnosť pristátia. Všetci v tíme veríme, že dobré výsledky neboli len náhoda a že sa nám celému Slovak Flying Teamu podobné výsledky podarí zopakovať aj v budúcich rokoch.

Juraj Uhlár

S Televíkendom v päťkách

Som presvedčená, že väčšina milovníkov turistiky pozná pravidelnú televíziu reláciu, ktorá ponúka námety a tipy na zaujímavé výlety po Slovensku, ako aj jej moderátorku a sprievodkyňu Martinu Kacinovú.

Relácia má svojich priaznivcov už 30 rokov, počas ktorých so svojou kamerou zavítala na mnohé pekné a zaujímavé miesta.

Členov Klubu slovenských turistov Kolačín oslovila tiež, a tak sme sa traja členovia klubu koncom septembra vybrali s Matkou, zvukárom a kameramanom po trase Novodubnickej 25-ky.

Televíznym divákom sme ukázali náš miestny chodník s jeho atrakciami a povestami a vystúpili na vrcholy Markovce. Okolité príroda akoby vycítila svoju príležitosť a predviedla sa nám v plnej nádhere. Či už vo forme tajuplnej hmly

alebo tancom v nádherných farbách jesene. Doprial nám aj drobné trnkové občerstvenie a nádherné výhľady z Trávneho vrchu.

Pokračovali sme cez Kyšky na Kamenné vráta a odtiaľ na vyhladku Sokolovica, pričom sme sa snažili opísať aspoň okrajovo, aké pohoria a kopce môžeme z jednotlivých vyhladok vidieť a obdivovať.

Prežili sme krásny slnečný jesenný deň v prírode, s ktorou sme späť. Snažili sme sa urobiť, čo bolo v našich silách, aby sme propagovali náš región i klub. O tom, či sa nám to podarilo, sa môžete presvedčiť v archíve RTVS. Relácia bola odvysielaná v piatok 16.10.2020 a potom v reprízach v sobotu i v nedeľu. Verím, že sa nám podarilo presvedčiť aj vás o tom, aká krásna je príroda v našom okolí.

Soňa Kačíková

Tenisová sezóna 2020

Ako každý rok, chceli by sme zhodnotiť tohtoročnú sezónu aj za náš malý tenisový klub. Našťastie ani COVID-19 opatrenia zásadným spôsobom neovplyvnili chod klubu a mohli sme pokračovať v športovej výchove mládeže takmer bez prestávky.

Naši registrovaní hráči síce boli ochudobnení o obľúbenú súťaž družstiev, ktorá sa hrá

na jar, ale svoj výkon si mohli overiť neskôr v letných a jesenných mesiacoch na individuálnych turnajoch.

Tento rok bola na základe dosiahnutých výsledkov najúspešnejšia v kategórii mladších žiačok Sára Miklánková na 58. mieste na Slovensku. V kategórii starších žiačok sa veľmi darilo Miške Chudovej, ktorá skončila celkovo na 63. mieste. V kategórii dorastencov bol z našich najvyššie

Aleš Míšař na 53. mieste a v mužoch Filip Šobán a Milan Bežák na 36. resp. 38. mieste.

U chlapcov nám zatiaľ chýba kategória 11 až 14-ročných a preto sa už tešíme na budúročný prechod Peťa Waldkera a Adriána Kabáta medzi mladších žiačok. Chlapci sa počas roka veľmi zlepšili, čo ukázali na detskom Davis Cupe v Prievidzi, kde patrili k oporám tímu do 10 rokov. V tejto vekovej kategórii plus v kategórii do 8 rokov máme v príprave momentálne 40 detí a veríme, že aj oni sa už čoskoro zapoja do turnajového kolotoča a zažijú tenis aj z tej zábavnejšej súťažnej stránky. Touto cestou sa chceme poďakovať všetkým rodičom, ktorí sa aj napriek „obetovanému“ víkendú zúčastňujú týchto súťaží a sú neoddeliteľnou súčasťou výchovného procesu mladých športovcov.

V ďalšom bode sa chceme poďakovať vedeniu mesta, ktoré nám aj tento rok napriek

sťaženej situácii uznalo dotáciu vo výške 600 €. Tá bola použitá na nákup tenisových loptičiek použitých v príprave našich športovcov a vecných cien rozdávaných počas organizovaných letných turnajoch.

Vonkajšia sezóna sa postupne uzatvára a snažili sme sa, aby v tieto posledné jesenné týždne naši atléti dostali z tréningového procesu čo najviac. K ich rozvoju už dlhodobo chýba vnútorný priestor, ktorý by mal parametre tenisového kurtu. Mestské telocvične sú výborné na všestrannú prípravu malých športovcov, ale nie na výkonnostný tenis. Momentálne máme len víziu, ako by mala celoročná príprava naozaj vyzeráť. Ktovie, čo nám priniesie blízka budúcnosť, ktorá je aj tak nejasná kvôli pandémie COVID-19. Budeme sa snažiť byť zdraví a zodpovední, aby sme túto zimu prekonali a stretli sa opäť vonku na našich krásnych kurtoch.

Janka Leskovianska

HÁDZANÁ

ŠPORTOVÝ KLUB HÁDZANEJ DUBNICA

**DOBRE TI TO HÁDŽE?
ALEBO CHCEŠ ABY TI TO HÁDŽALO?**

**SKÁČEŠ AKO GUMKÁČ?
ALEBO CHCEŠ SKÁKAŤ VYSOKO?**

**AK CHCEŠ BYŤ OKREM TOHO
RÝCHLY, SILNÝ A OBRATNÝ**

PRIDAJ SA K NÁM!

**VŽDY V DŇOCH
PONDELOK
A
STREDA**

URČENÉ PRE CHLAPCOV AJ DIEVČATÁ Ročníky 2010 až 2014

MESTSKÁ ŠPORTOVÁ HALA VŽDY V ČASE **15:30 hod.**

AK MÁŠ VIAC OTÁZOK: t.č. 0908 518 858 SKNA.DUBNICA@gmail.com
Sledujte nás na Facebooku Hádzaná Dubnica

NOVODUBNICKÉ ZVESTI

Vydáva mesto Nová Dubnica. IČO: 00317586. Sídlo: Mestský úrad, Trenčianska 45/41, 018 51 Nová Dubnica. Kontakt: 042/4433 526, msu@novadubnica.sk, www.novadubnica.sk.

Predseda redakčnej rady: Bc. Pavol Pažítko. **Šéfredaktor:** Ing. Petra Hrehušová. **Členovia redakčnej rady:** Marta Babuková, Júlia Králiková, JUDr. Miroslav Holba, Štefan Dvorský.

Grafická úprava: Mgr. Milan Ondrišák. **Tlač:** Petit Press - Bratislava. Administrácia a inzercia na MsÚ.

Registrácia: EV 686/08. ISSN 1338-788X. Redakcia si vyhradzuje právo príspevky skrátiť, redakčne upraviť alebo neuverejniť. Názory čitateľov nemusia vyjadrovať stanovisko redakcie.